

Het gezin van de Kerkhoff vertrekt naar Amerika

5 *[Inleiding: Medio februari 1922 volgt Leo Theelen met zijn echtgenote Cecilia Mertens - die ook in het onderwijs heeft gezeten - de heer van de Kerkhoff op als Hoofd der School in Helenaveen. In oktober 1921 stopt Jan Peter van de Kerkhoff, het echtpaar van de Kerkhoff gaat dus met pensioen en woont dan ongeveer een jaar in Helmond. In de zomer van 1923 verhuist hij met zijn echtgenote naar Tiffin, Ohio waar al meerderen van zijn kinderen wonen. Zij nemen nog 4 kinderen mee, zodat dan praktisch het gehele gezin in de Verenigde Staten woont. In de volgende 6 krantenartikelen maakt hij melding van zijn impressies en belevenissen. J.P. van de Kerkhoff is afkomstig van Tongelre, nu een stadsdeel van Eindhoven. Zijn vader was rond 1875 daar burgemeester.*

25 *In een apart artikel worden gegevens gepresenteerd met de mogelijke redenen van een drastische stap als emigratie op hoge leeftijd.*

30 *Het artikel vermeldt het vertrek vanaf het station in Helmond op 18 juni 1923, de aankomst in New-York rond 1 juli en de eerste maand van zijn verblijf in Tiffin, Ohio rond 3 augustus.*

35 *Op basis van deze 6 krantenartikelen is op 24 juni 2006 een artikel verschenen in het Eindhovens Dagblad over deze emigratie.]*

1 september 1923

Reis naar Amerika

45 van den Heer J. P. van de Kerkhoff en familie, oud hoofd der school te Helenaveen. Tiffin, Augustus 1923.

50 Iets meer dan een maand zit ik nu in het land van den dollar, en ik mag er wel bijvoegen in 't land van den auto. Er heerscht hier nog een warmte, nooit gekend, nooit ondervonden. Die beneemt je nu en dan de lust tot schrijven. Dag aan dag een bijna tropische warmte van 27-31° C. binnen; doch geregeld; dat scheelt veel met Holland, dat land met veranderlijk klimaat. Ik lees, dat ook in 't lieve vaderland na een lange periode van guur, koud, kil wintersch weer een tijd is gevolgd van ondragelijke hitte, en als gevolg daarvan veel zieken en doden. Neen, 't is hier geregeld warm. Op het oogenblik (9 uur v.m., bij u 3 uur

n.m., want ik woon 90° = 1800 uur westelijker, dat is juist 1/6 van een etmaal of 6 uur later) regent het, en het zal het den ganschen dag wel doen wellicht. En toch zit ik op onze veranda buiten te schrijven, met jas en vest uit, 't bovenlijf met niets anders bedekt dan met hemd en dun Engelsch hemd. Wij hebben hier een landklimaat: in den zomer als regel warm; 's winters erg koud. Doch nog eens: regelmatig. Ik zeg: 't regent. 't Schijnt, dat de natuur treurt over den dood van president Harding, gisterenavond half 8 te San Francisco gestorven. Hij was daar bij zijn familie op zijn terugreis van Alaska. Hij is de eerste president van de Ver. Staten, die dat verre land in het N.W. een bezoek heeft gebracht. Te half 12 vannacht kwam hier de tijding aan, en tot pl.m. 2 uur heeft de klok geluid. We wisten niet, wat we hoorden, stonden op en dachten, dat er hier of daar brand was. Doch 't duurde zoo lang. We begaven ons weer ter ruste. In den vroege morgen lagen aan alle huizen extra nummers van de courant, meldende den dood van den president. Hij is een zoon van een farmer in onzen staat Ohio en nog maar 58 jaar oud.

100 Laat ik nu een beginnen met het begin van onze reis. Wat een belangstelling in den morgen van den 18en Juni op het perron van het station te Helmond. Wie had dat kunnen denken: we woonden daar nog zoo kort! Voor velen, ja voor allen viel het scheiden zwaar. Ik was werkelijk blij dat we goed en wel in den trein zaten. Aan wuiven kwam geen eind, onderweg nog hier en daar en 't laatst in Tongelre door mijne familie. De eerste stap was gezet. In Rotterdam moesten we gekeurd worden, wat goed van stapel liep, hoewel het lang duurde eer onze beurt kwam. We hebben daar gewacht met het grootste geduld tot half 3 n.m. Des anderendaags 's avonds had de inscheping plaats.

115 We namen ook daar weer afscheid van hen, die ons uitgeleide deden en gingen bezit nemen van de voor ons bestemde hutten: één voor 3 vrouwelijke en één voor 3 mann. personen. Die hutten zijn prachtig en met het meeste comfort ingericht. 't Overige van de boot - de verschillende zalen, kantoren. gangen enz. alles even netjes, luxieus en zeer zindelijk.

125 't Is een lust zulk een boot eens te bezichtigen: Alles: tafels, stoelen, piano, lessenaars, waschtafels, bedden, enz. zijn vastgeschroefd. De dekstoelen uitgezonderd.

[Het gezin van de Kerkhoff in de zomer 1907 aan de zijkant van het schoolhuis in Helenaveen.]

- 130 De familieleden zijn:
 Johannes Peter van de Kerkhoff, 11 december 1855
 Marianne van Heesch, 16 januari 1862
- 135 Johannes Franciscus, 28 mei 1885
 Petrus Antonius, 5 juli 1886 - 29 september 1888
 Franciscus Marinus, 21 mei 1888
 Petrus Antonius, 30 december 1889
- 140 Antonia Willebrorda, 7 november 1891
 Anna Elisabeth, 19 februari 1894
 Herman Joseph, 22 maart 1895
 Aloisius Sebastianus, 7 maart 1896
 Hendricus Johannes, 17 maart 1897
- 145 Alphonsus Maria Wilhelmus, 6 september 1898
 - 3 februari 1901
 Maria Magdalena Mathea, 20 september 1899
 Lucas Rosarius, 19 oktober 1900 - 26 november 1900
- 150 Alphonsus Maria Isodorus, 4 april 1902 - 6 mei 1902
 Jozef Alfonsus Maria, 18 maart 1903
 Antonius Cornelis Hyacint, 11 september 1904
- 155 Stefanus Medardus Donatus, 8 juni 1906

Er zijn dus 16 kinderen geboren, van wie er in 1907 nog 12 in leven waren.

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

- 160 Er zijn drie dekken: 't grootste is het
promenadedek, 't tweede het
passagiersdek, dat rondom kan worden
afgemaakt met zeil en 'thoogste, het
165 mooiste om 't vergezicht en ook het
gezondste - het sloependek. Op deze
twee laatste staan banken en
dekstoelen. Reeds den eersten dag namen
we dit in oogenschouw. We gingen vroeg
170 ter kooi, want 's morgens te half zes
wilden we getuigen zijn van de afvaart.
't Was koud en nevelig, toen we
langzaam aan Rotterdam zagen
verdwijnen. Twee en een half uur later
175 lieten we den Hoek van Holland achter
ons.
Juist ging de bel voor het ontbijt. En
toen dat afgelopen was, zagen we niets
meer van de vaderlandsche kust. Toch
180 hoorden we hier en daar neuriën:
"Vaarwel mijn dierbaar vaderland", niet
hard, want het waren allemaal vreemden
onder mekaar. Nu begon de tijd om
kennis te maken, doch daarover straks.
185 Eenige uren daarna werden we ter
weerszijden in de wazige verte kusten
gewaar: links de Belgische, rechts de
Engelsche kust. We stoomden het Nauw
van Calais door en voeren op Boulogne
190 sur mer aan om passagiers op te nemen
en de mail te wisselen en na een paar
uur keerde de boot het Kanaal in, den
steven gericht naar Southampton om daar
hetzelfde te doen.
195 In den vroegen morgen, 't zal 5 uur
geweest zijn, werd ik wakker, ik keek
eens door de patrijspoort - we hadden
gelukkig buitenhutten - en ik zag een
groene kust. ik als de bliksem het bed
200 uit en 10 min. later stond ik op het
dek. Er waren er mij al voor geweest.
Dezen zeiden: "daar is de kust van 't
vasteland, aan de andere zij de
prachtige kust van het wonderschoone
205 eiland Wight. Wat miste ik nu mijn
binocle, die de eerste partij van ons
had meegenomen. 't Duurde weer eenige
uren dat de boot onder stoom ging. En
nu zou het doorgaan, dag en nacht, 10
210 dagen lang, voor we stil kwamen te
liggen.
We voeren niet ver van de Engelsche
kust, Plymouth voorbij, den beroemden
vuurtoren van Endystone, wiens
bliksemschicht uren ver over zee schiet
215 en dat we nog zagen, toen we zoowat
tegen tegenover de Scilly=eilanden
zullen zijn geweest. Nu voortaan niets
dan zee en lucht, lucht en water.
Eenige afwisseling boden ons nu en dan,
220 reeds in het Kanaal, de uit zee elkaar
naspringende bruinvisschen, evenals de
krijgertjes=spelende schooljongens. 't
Waren reuzenexemplaren. En dan was de
boot omringd, nog een paar dagen den
225 Oceaan in, door een 2 á 300 groote
troep meeuwen, in 2 soorten, die soms
in groote vluchten op zee neerstreken.
Wordt vervolgd.
[De dood van president Harding wordt in
230 Nederland in de NRC op 3 augustus 1923
in de avondeditie voor het eerst
gemeld. De overlijdensdatum zal wel 2
augustus zijn geweest. LTh]
- 235 3 september 1923
Reis naar Amerika
van den Heer J. P. van de Kerkhoff en
familie, oud hoofd der school te
Helenaveen. II
- 240 't Was recht gezellig op de boot. Op de
eerste plaats 't genot van heerlijke
muziek door een strijkje van de boot en
verder van tal van dilettanten: zang,
245 piano, violen, violoncel, cithers enz.
ieder op zijn manier. Er waren
kunstenaars onder. Op de tweede plaats
de conversatie. Ik maakte kennis met
tal van lieden van allerlei stand, van
250 ouderdom, van sekse, van
ondervindingrijke en bevaren mannen en
van nuchtere Hannessen op 't gebied van
zeevaart.
Een goede 200 personen uit het Noorden
255 - de taal verraadde hen - uit
verschillende provinciën, een 25-tal
Brabanders, enkele Franschen, maar
vooral Polen, Bessarabiërs, Roemenen,
Hongaren, Zwitsers, Duitschers, zelfs
260 een paar uit Palestina, samen p.m. 600
personen 2e klas en dan nog ruim 100 1e
en 700 derde klassers. Een aardig
dorpje gezamenlijk. En dan die talen,
't was voor ons een voorproef, van wat
265 ons te wachten stond. Er waren onder
onze 2e klas medepassagiers tal van
nette, beschaafde menschen, doch ook
minder fatsoenlijke, vooral een groote
troep Groninger jonge boeren, wat te
270 hooren was aan de ordinaire
straatliedjes, die zij tot ergernis van
de menigte uitbulkten, als een troep
dronkenmans op Zondagavond. Ik kan
allen niet noemen met wien ik kennis
275 aanknoopte: enkele huisgezinnen uit
Uden en Oss, een jonge man, bekeerling
en molenaar uit Zevenaar, een paar
burgers uit Utrecht, uit Tiel, den
Haag, Schiedam enz. Een jonge man van
28 jaar leerde ik kennen. Wat die man
me op een laten stillen avond op het
passagiersdek samen rustend in een
dekstoel van zijn leven vertelde, was
verbazingwekkend. Daar zou hij een boek
van kunnen schrijven. Van zijn 13e jaar
af had hij rondgezworven, dan hier, dan
285 daar 't meest op zee, op een zeilschip,
op booten, 4 jaar was hij gemobiliseerd
geweest, in alles de onverschilligheid
zelve. Toch ging hij nu en dan naar

zijn moeder bij wie een meisje diende, jaren reeds, oppassend en goed van karakter. Deze stal zijn hart; hij beloofde haar een nieuw leven te zullen 360
 295 beginnen, zich een fatsoenlijke positie trachten te veroveren in Amerika om dan later te trouwen. En toen hij dat zijn moeder vertelde, voegde deze hem toe: "Mijn jongen, dat is nu de eerste 365
 300 verstandige daad, die ik van je gehoord heb". Er was een man op de boot van Russische afkomst; een mensjiwiek, (witte leger) die in den Kaukasus 370
 305 gestreden had tegen de Belsjewiki, hij sprak 12 talen, ook vloeiend Hollandsch, in welke taal hij op een avond in de eetzaal een kort resumé heeft gegeven van zijn leven en ondervinding. Hij had moeten vluchten 375
 310 en hij was beroofd van een groot deel van zijn vermogen nl. 30 miljoen roebel (nom. waarde van vroeger). In de nabijheid van de zitplaats van de Udensche menschen zat eenige dagen 380
 315 reeds een jong paar, donker van haar, een Oostersch type, in onze oogen een der vele Joodsche personen. De jonge man zat voortdurend te lezen in een boekje met Hebreeuwsche of Arabische 385
 320 letters. Dat versterkte mij in mijne meening, dat ze van de natie waren. Op een keer zocht een der Udensche vrouwen iets in haar "tes" en haalde daaruit o. a. een rozekrans. Nauwelijks zag de 390
 325 jonge man dat ook en wijzende op zijn borst sprak hij iets van Bethlehem, Katholiek. Verschillende religieuze prentjes liet hij zien en van die kleine, draaiende etui's met 395
 330 heiligenbeeldjes, maar niet een woord verstond men wederzijds - alleen de paternostertaal! Sinds dien tijd was er licht gekomen op die donkere gezichten. Steeds lachen en knikken, als ze ons 400
 335 ontmoetten. Ziedaar eenige opmerkenswaardige ontmoetingen. De meesten brachten den tijd door op de dekken. Als 't niet te koud was en dat was jammer genoeg, meestentijds, wat 405
 340 was 't dan gezellig, die groote menigte, wandelende, zittende, staande bijna niemand eenzelve. Velen ook kortten zich den tijd in de rookkamer, waar ook snaps en bier heel duur te 410
 345 krijgen was, met kaarten, dammen, schaken en andere spelen, die ik niet kende. En daartegenover in de dames-salon met handwerken. Op een der dekken werd een aardig spel gespeeld met 8 415
 350 schijven van 1 d.M. middellijn, die geschoven moesten worden in vakken, waarin de cijfers van 1-10 stonden, met stokken onder aan in een driehoek uitlopende, 't werd genoemd: 420
 355 "shiffsbaord". Jammer, dat die pret voor sommigen vergald wordt door 't spook, dat voor velen reeds vóór men aan boord gaat, in de verbeelding opdoemt, nl. de zeeziekte. Op den Oceaan, al is er geen sterke wind, komt meer golving. De boot gaat op en neer, zeker als er weinig balast onder in is als de onze. Men krijgt dan een duizelig, akelig gevoel in het hoofd, 't eten wil niet zakken, men kan geen rust vinden, nergens! Alles is te veel, totdat het oogenblik komt, dat de maag in opstand verkeert, en op revolutionaire manier de boel 't onderste boven gooit; m.a.w. men gaat aan 't braken en spuwen. Velen nemen of liever hebben den tijd niet eens om naar de verschansing te ijlen, als 't noodlottig en toch verlossend moment er is, om daaroverheen de vischjes te voeren, maar gooien den inhoud hunner maag zoo maar op het dek voor je voeten op op iemands body, als je niet gauw op zij springt. Behalve mijn vrouw hebben we met z'n vijven kennis gemaakt met dat spook, de een meer de ander minder, mijn persoon een dag of drie van de elf. Er waren er, die bijna de geheele reis ervan overstuur waren en er dikwijls niets om gaven, zeiden ze, als men hem of haar overhoord had gegoooid. Liederen van ervaring zeiden, dat we een kalme reis hadden. Dan moest je eens wat zien bij storm, als je bij het diner geen soep kunt eten en ieder zich moest vasthouden aan al wat vast is, verhaalden ze. in den Golfstroom was 't akelig: warm water, kille lucht. Door de condensatie een dag en nacht dikke mist. Elke minuut hoorde men 't doordringende en toch sonore geluid van den misthoorn. Tot nu toe hadden we de Hollandsche koude meegenomen. Overjas, wie er nog een had, bont en sjaal moesten steeds dienst doen. Na den Golfstroom kwam ons de Amerikaansche warmte tegen. Weg winterkleeren en voor den dag met de luchtige zomerkleedjes, dames! 't Leek een tooverspel zoo'n verandering. Een geheel andere geest kwam er onder de menigte. Wat een mooie liederen zingen die Zwitsers onder begeleiding van een kunstvollen harmonicaspeler. Wat een capriolen maakt daar die Hongaar onder het zingen van een eigenaardig lied. Wat schoolt daar een massa jongelui samen onder wassende lachbuien. Daar zijn ze aan 't k...ntje klappen! Nooit gezien? Verschillende Bachusdienaren trachten den laatsten voorraad alcoholische drank op te ruimen en over te brengen in hun dorstige(?) kelen, want in Amerika mag niets worden ingevoerd, zelfs niet verzegeld. Vrouwen giechelen nog meer dan gewoon.

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

425 Nog een dag of wat, daar wordt men in
de wazige verte de Amerikaansche kust
gewaar. Het is 't eerste puntje van
Long Island. Overal de kijkers voor den
dag. Later aan de andere zijde het
vasteland van Sandypool. Langer hoe
meer booten ziet men aan alle zijden.
430 Twee dagen lang reeds is met halve
kracht gevaren, want voor den eersten
Juli mag men volgens de Amerikaansche
immigratie=wetten niet landen.
Wordt vervolgd.
435 4 september 1923
Reis naar Amerika
van den Heer J. P. van de Kerkhoff en
familie, oud hoofd der school te
440 Helenaveen. III
Op Zaterdag n.m. 6 uur ging onze boot
midden in zee liggen. Wat een prachtig
tooneel ontrolde zich daar voor onze
445 oogen. Die eenig schoone gezichten op
de kusten; in de wijde, heel wijde
nevel=verte de wolkenkrabbers van de
wereldstad New=York, en rondom ons
honderden groote en kleine, zelfs zeer
450 kleine booten, notendopjes!
Een eenig gezicht was het in den avond.
't Leek een zee van vuur. Wat ziet men
ginds? en ginds? Draaiende lichten! van
mallemolens? Iemand zei ons, dat het
455 daar liefst alle dagen 's avonds kermis
is. Hè, hè! dat was iets voor de
jongens... en meisjes. Alle dagen kermis!
"Ik wou, dat het altijd kermis was,
enz." kwam me voor den geest, of liever:
460 "Ik wou dat het altijd Zondag was en
kermis in de week!"
's Morgens 1 Juli was onze boot
opgestoomd en we lagen voor New=York op
de Hudson bij de reusachtige loods van
465 de Holland=Amerika Lijn. Te vijf uur
reeds ontbijt. Te 9 uur kwamen de
Amerik. beamtten aan boord om onze
paperassen na te zien, onze foto's te
vergelijken, met de origineelen, naar
470 ons in bezit zijnde geld te vragen,
eenige vragen te stellen. En eerst te
ongeveer 2 uur konden we, na onze
handbagage in de hutten te hebben
genomen, van de boot afdalen tot in de
475 loods, waar die met onze groote kisten
moest geopend worden voor de contrôle.
We troffen nog al een lastigen ouwen
speurder. Hij vond wel niets
frauduleus, maar hij moest toch zeggen,
480 dat we twee "pakken" te veel hadden;
namelijk mijn boekentasch met
krantenlectuur en een pakje beschuit
voor te gebruiken in den trein. We
moesten die waarachtig in een der
485 andere handkoffers pakken. Het was een
moeizaam werk, vooral dat open= en
dichtmaken der groote kisten. En dat
onder een zeer warme temperatuur als
daar heerschte. Er kwam ook daaraan een
490 einde, bijgestaan en als tolk dienende
door onzen gids, een oom van de vrouw
mijns zoons Hary, met name Fr. Copus,
fabrikant te Worcester mass.
Hij leidde ons de straat op en stelde
495 voor den dorst te gaan lesschen met een
glas bier, wat door allen met
gretigheid werd aangenomen. Daar zaten
we te puffen en in een veranda van een
café langs de openbare straat een glas
500 bier te drinken in droog=Amerika!
Vervolgens bracht hij ons per
ondergrondsche naar 't
Pensylvania=station. Hij zorgde voor
kaartjes, voor een telegram naar hier,
505 voor onze hongerige magen. En toen onze
tijd gekomen was, dankten we hem
hartelijk voor zijne gewaardeerde hulp.
Zonder hem zouden we hier en daar
aardig op onze Hollandsche neuzen
510 hebben staan kijken.
Te ongeveer 7 uur trok de bizon aan,
het reuzebeest met zijn vervaarlijk
geluid, dat wel op brullen leek, en
zeker was opgevangen in de woeste
515 prairiën van den Missouri, en nu zijn
woede koelde door dat brullen en
angstwekkend donderend aantrekken en
steigerend voortrennen over
reuzen=afstanden. Wij spoorden op
Philadelphia aan. Lang reeds daarvoor
520 was de nacht ingetreden. 't Was overvol
en erg warm in de coupé van 80
zitplaatsen 20 aan weerszijden bekleede
banken, zooals overal in Amerika. De
mijnwerker zit er naast den rijken
koopman, de dienende lady neven de
525 millionairsvrouw. Te half 8 in den
morgen waren we te Pittsburg, de zwart
berookte stad van de talloze
ijzerfabrieken. We moesten daar
overstappen. Tusschen de eerste en
laatstgenoemde stad zagen we, toen de
530 morgen begon te gloren - van slapen
kwam niets of weinig - bergachtige
streken, mooie plaatsen, houtgewas en
rotsen, rivieren en dalen. Toen viel me
in, dat we de Alleghanie's
doorstoomden. Ik maakte een
540 vergelijking met de Rijnstreek. En dat
zette zich voort tot Mansfield, waar we
nog eens, en nu voor het laatst, van
trein moesten verwisselen. wat was het
toch warm en stoffig in de coupé's!
Geen wonder dat allen een zucht van
545 verlichting slaakten, toen ik volgens
mijn spoorlijstje aankondigde: 't
Volgend station: Tiffin! Twee mijner
zoon's verwelkomden ons bij aankomst,
wat zich herhaalde thuis door hunne
550 vrouwen en mijn dochter, later door
twee van het werk komende zoon's en in
den avond door mijn reeds 6 jaar
wonenden zoon en vrouw. Ieder onzer

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

- ging, successievelijk de badkuip in, terwijl de overigen onderwijl den inwendigen mensch bevredigden. En, vertellen zonder einde. Blij was ieder, dat hij de vermoeide en naar rust verlangende ledematen kon uitstrekken, om een door 6 zuilen onderschraagd dak en 1 M. hooge balustrade. Ze is 2 M. breed en 10 M. lang vóór en gedeeltelijk op zij. Binnengaande - alle buitendeuren hebben ook nog een gaasdeur, voor de vliegen, zoodat men die ook 's nachts kan openzetten - is er een salon van 5 bij 5, en een raam van 4 M. breed. Daarmee in verbinding door een opening van 2. M breed en gordijnen er voor, komt men in de huiskamer, die me ook van op de veranda kan binnentreden. In de huiskamer een opening, met gordijnen afgesloten, waardoor men in mijn ruime, luchtige slaapkamer komt. Ook is in de huiskamer de trap naar boven, waar 3 zeer ruime slaapkamers zijn. Van de huiskamer gaat men door naar de eetkamer, van deze naar den diepen frisschen kelder in tweeën verdeeld om de centrale verwarming. Uit de eetkamer gaat men in de keuken en door een andere deur in de badkamer, waarin privaten en waschbak, met 2 kranen van de waterleiding, in de eetkamer ook, benevens pomp van regenbak. Een vaste geëmailleerde badkuip met 2 kranen, alle vertrekken voorzien van gas= en waterleiding, electrisch licht en centrale verwarming. Uit de keuken komt men door een gaasdeur op de achterveranda ook overdekt en daalt met 3 trappen den tuin in, groot 4 A. net in 't midden een steenen pad. De grond is, zooals hier alle grond grijze, vette steenachtige klei. Tuingewassen staan welig. Groote of tuinboomen willen niet, hooren hier misschien niet thuis of zijn te laat gepoot. Er staan in kersen=, perziken= en pruimenboomen, alle zwaar beladen. Ik heb nog betrekkelijk weinig van de plaats gezien. Eerstens is het te warm om veel te wandelen, tweedens fietsen durf ik niet goed om de menigte auto's en vervolgens is de plaats verbazend uitgestrekt.
(Slot volgt).
- 5 september 1923
- Reis naar Amerika**
van den Heer J. P. van de Kerkhoff en familie, oud hoofd der school te Helenaveen. IV. (Slot).
- Tiffin heeft 15000 zielen, waaronder 5000 katholieken met 2 kerken, ieder bediend door 3 geestelijken, die ieder
- 620 een auto hebben. Dan zijn er nog 15 protestantsche kerken van even zooveel sekten, elkaar bestrijdend, één tegen Rome. Er is een hoogeschool, enkele middelbare en verscheidene lagere scholen. Wegens de warmte duurt de zomervakantie 3 maanden van 1 Juni tot 1 September. Iets eigenaardigs, echt Amerikaansch is, dat de studenten in die vacantie niet gaan luieren of reizen, maar gaan werken, wat dan ook, op fabrieken, aan den spoorweg, bij den boer, kortom overal, waar te verdienen is. Met 1 September a.s. openen de Ursulinen alhier eene Hoogere burgerschool voor gemengde geslachten, iets, wat in Nederland onmogelijk zou kunnen, doch in Amerika hebben jonge, zoowel als oudere mannen een groot respect voor de andere sekse. Vandaar dat zulks hier wel gaat, Met mijn Europeesche, speciaal Nederlandsche begrippen acht ik soms dat respect wel wat al te! Ik zie den man den kinderwagen duwen, de vrouw loopt er naast. De man past op de kinderen, de vrouw gaat naar de bioscoop of IJscream eten. Er zijn hier, vertelde me de pastoor van de St. Jozefskerk elk jaar 12 tot 20 bekeerlingen. Deze week is een 80-jarige dame alhier een uur voor haar dood gedoopt door dien pastoor. Zij was zeer geleerd en een der vrouwelijke advocaten in de Verenigde Staten. Enkele straten in de oude zoogenaamde oude stad zijn winkelstraten. Daar zijn de winkels, de hotels, de restaurants, de bioscoopen, de meeste protestantsche kerken, de 30 dokters. Maar voor het overige zijn de breede straten lanen met vele hoge boomen. En aan weerszijde duizende kleine en groote villa's de eene al mooier dan de andere. Er is geen enkel huis of het heeft centrale verwarming, een badkamer, doorspoeling, telefoon, een piano meest electrisch, een pate=foon, en soms twee veranda's. En zoo duizenden! Zoek dat eens in Holland. Zooals ik zeg alle straten beschaduwd.
- 't Is zoo: Een breede straat, in 't midden 2-4 M. bestraat, dan gras met boomen, dan trottoir, verder 2-8 M. breed strook gras met gewassen en bloemen. En dan de woningen zonder rooilijn. Tuinen zijn open en bloot. Geen kind raakt aan fruit of bloemen, zelfs niet waar dat alles, ook druiven, moerbeien, kersen enz. vlak langs de straat staan.
- Er is maar weinig politie noodig. De stad ligt aan weerszijde van de Sandusky=rivier, grijs water, zeer ondiep in den zomer, harde rotsachtige bodem, mooie wandelingen er langs, hoog

- 685 en laag de oevers. Ook de stad is op
golvend terrein gebouwd. Ze ligt 14
uren ten Zuiden van Toledo aan het
Eriemeer waarin ook de rivier uitmondt
en 24 uur ten noorden van Columbus de
690 hoofdstad van Ohio, op 42° noorder
breedte d. i. 200 uren Zuidelijker dan
Helmond, dus gelijk met Napels.
Daarvandaan de hooger staande zon op
den middag. Wat kan men hier genieten
695 van de heerlijke wandelingen en van de
mooie vreemde planten in het wild en
gekweekt.
Ik heb nu juist nog niet zooveel
gezien, maar wat ik gezien heb moet ik
700 bewonderen.
Ik vind ook hier vele planten van
Helmond en omstreken terug. Enkele zal
ik noemen: weegbreeën, klaverzuring,
varkensgras, duizendblad, wolfsmelk,
705 klaversoorten, blauwe en witte
cichorij, malva's, kerssoorten, herik,
bolderik, St. Teunisbloem, toorts,
hertshooi, veelknoopen, winde, spirea's
enz. enz. Maar de vreemde die ik niet
710 ken of denk te kennen! En dan welig!
Overall de witte, niet welriekende
honigklaver 7 voet hoog in massa's.
Herik 8 voet hoog, wilde dahlia's
phloxen, een wilde rankende plant als
715 augurken met groote opstaande
bloemtrossen als druiven, wilde
druiven, moerbeien, zwarte frambozen
met doornen als bramen. Ik weet niet,
waar ik moet ophouden, of wat ik wil
720 noemen. Een onderwijzer, aan de
Handelsschool, zwager van mijn zoon,
zal mij een Flora verschaffen, speciaal
voor Ohio. Want, zegt hij elke staat
heeft ongeveer een eigen flora en
725 fauna. Mais, tarwe, aardappelen,
peulvruchten is het voornaamste wat
door de farmers geteeld wordt. Ook
fruit en groente o.a. watermeloenen van
8-10 pond zwaar, binnen rood, zoet en
730 hoogst sappig.
Het verkeer is enorm: 6 spoorlijnen,
trams en duizenden auto's. Veel dames
en meisjes chauffeeren. - In de kerk
wordt men gesticht door de godsvrucht,
735 de eerbied der geloovigen en plechtige
ceremoniën en ook mooi orgelspel en
dames= en meisjeszang. Wat een
spoorwegnet: Tiffin 6, Fostoria 10
spoorlijnen, een plaats met 13000
740 zielen. Ik zag geen bekende vogels, als
de straatjongen onder hen, de musch!
Insecten: een 6 c.M. lange tor, met een
paar knijpers aan den kop als een
nijptang. Dan een tor ter grootte van
745 de zoogenaamde Spaansche vlieg, die in
den avond een schitterend licht
afgeeft, als een weggeworpen
luciferskop.
Bij duizenden ziet men ze vonken, als
750 ze vliegende een bochtigen draai maken
- naar de hoogte. Ik zag ze zelfs in de
kerk, hoog in de boomen. Een soort
krekkel, denk ik, maakt 's nachts een
geluid zoo hard, als ik nog nooit
755 gehoord heb. Ik vond, meende ik
kamillen, maar toen ik ze rook, wat een
geur of liever stank. Ook de
honingklaver stinkt. Vlier ruikt zoet,
heel anders dan in Holland. Me dunkt
760 dat alle planten hier anders ruiken dan
bij U.
En nu tot later, ik hoop nog meer te
schrijven over de toestanden en over de
natuur in de Nieuwe Wereld.
- [Na de vier achtereenvolgende artikelen
in september volgen er nog twee
artikelen in de Zuidwillemsvaart die
een verslag en typering geven van het
stadje Tiffin, waar hij nu woont,
waarschijnlijk bij één van zijn zoons
en diens gezin. Een foto is via de
familie uit de Verenigde Staten door
André Vervuurt in Someren verkregen,
waarin het gehele gezin wordt
geportretteerd. Tevens is een foto via
André Vervuurt verkregen van het jonge
gezin op het terrein van het schoolhuis
in Helenaveen, genomen rond 1907.]*
- 17 november 1923
Een brief uit Amerika.
Onze vroegere stadgenoot, de heer J. P.
v. d. Kerkhof, die voor eenigen tijd
naar Tiffin (Amerika) vertrokken is,
schrijft zoo nu en dan wel eens
uitvoerige brieven over zijn nieuwe
woonplaats. Door vriendelijke
790 bemiddeling kwam het volgende schrijven
in ons bezit, dat een duidelijk
overzicht geeft van eene Amerikaansche
stad met haar gebruiken en
eigenaardigheden. Wellicht willen onze
lezers hiermede ook wel eens kennis
maken: daarom laten wij het opstel hier
eenigszins gewijzigd volgen.
- EEN WANDELING DOOR TIFFIN.
Ziezo, willen we samen 'ns een
wandeling gaan doen? We gaan maar te
voet, want we zullen hier en daar nog
al eens moeten stilstaan om 't een en
ander beter in oogenschouw te nemen.
785 Klaar? Vooruit dan, de veranda af, de
West perry uit, het trottoir op. Kijk,
in 't midden van de straat ligt de
tramlijn, die naar Victoria gaat. Links
woont 'n Roomsche gezin. De man is 'n
Ier genaamd O'Connell, de vrouw 'n
Duitsche, d.w.z. van 'n Duitsche
moeder. Deze leeft nog, ze is 82 jaar
oud, spreekt nog vrij goed Duitsch en
is overgrootmoeder. Rechts wonen
810 Methodisten, de man ook 'n Ier, Warwich

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

geheeten Allen zijn goede mensen, zeer vriendelijk en behulpzaam in alles. Ziet eens, wat 'n boomen aan weerszijden. 't Zijn meestal esdoorns. 885

820 We gaan enkele huizen voorbij, alle even net en ook veranda's. 'n Honderd meter verder steken we 'n straat over. Even staan, links komen 'n paar auto's aan, rechts 'n truck. Ziezoo, nu de 40 890

825 M. breede straat over en we gaan 't trottoir op, dat loopt over de perrybrug. Vooraan is ze 40 M. breed, want ook nog 'n andere straat komt op deze brug uit. Wat 'n stevige bouw van 895

830 gewapend beton op vier bogen. Eenvoudig, maar sterk. De Sandusky=rivier is hier ± 50 M. breed. Links in de verte zie je de 900

835 Washington=bridge en nog wat verder de spoorbrug over de Pennsylvania= en Baltimore=Ohio=lijnen. Rechts wat minder ver de Marketbridge op 3 bogen. Het water stroomt 905

840 noordwaarts. Aan den linkeroever is zij bebouwd met villa's, rechts is de eigenlijke stad. We kijken eens over de leuning. Het water is okergeel, troebel en de bodem niet diep. Zie, ginds 910

845 achter de Marketbrug staan 'n paar jongens midden in de rivier met 'n hengel in de hand. Die bodem is rotshard. Zie je ook rechts van den Marketbrug ginder die groote 915

850 reclameborden? Daarachter is 'n leeg terrein langs de rivier, waar 't 'n goede maand geleden kermis was. Carnaval noemen ze 't hier. 'n Troep kermislui, 'n echt allegaartje, 920

855 vereenigen zich en trekken 't land door, dan hier dan daar hun tenten opslaand voor 'n week. 't Zullen er 'n 200 geweest zijn: worstelaars, komieken, negers met hun eigenaardige 925

860 dansen en muziek, abnormaliteiten, specialiteiten, zeer veel kunstwerptenten, schiettenten, reuzehoog draaiend wiel, 'n massa kramen met allerlei snoeperij enz. enz. 's Is natuurlijk op ongeregelde tijden 930

865 in 't jaar, dat zoo'n troep de menschen de centen uit den zak jaagt. Voor één week krijgen ze verlof en na den laatsten avond begint men alles af te breken, want vóór 2 uur moet de boel 935

870 weg zijn. Overdag is er niets te doen. 't Begint om 7 uur ongeveer; maar dan moest je dr drukte ook eens zien. We gaan verder de brug over. Wat kraakzindelijk is alles. Heb je niet 940

875 gemerkt, wat 'n auto ons gepasseerd zijn in die 10 min., die we daar stonden. Toch zeker minstens 50! 'n 100 M. verder is de Monroestreet. Voor we die oversteken, ziet eens wat 945

880 'n lengte, hier over het trottoir kijken. Je kunt 't eind niet zien. Aan weerskanten is die, zooals je ziet, beplant met boomen, dan de trottoirs en daarlangs op ongelijke afstand, 'n heel oud huis er vlak langs, maar bijna alle op 6, op 10, op 25, op 40 M. afstand van het trottoir. Mooie bloemen in de kortgesneden prachtige gazons, op de veranda's er voor, langs de huizen. Wat 'n gras overall. Bijna iedereen is in 't bezit van 'n gazonmaaimachine. Nog niet oversteken. Links schuinover is 'n gasoline=(benzine)=station. Die vindt men hier ongeveer 20. De auto's rijden voor en voorzien zich daar van benzine. Vlak er neven staat 'n monumentaal gebouw. 't Is een clubgebouw voor de "Knights of Columbus" een vereeniging van Roomsche mannen boven 18 jaar. Ze telt meer dan 800,000 leden in de Ver. Staten. Doel ervan is: 't Kath. geloof beter te leeren kennen, verspreiden, doch vooral te verdedigen tegen de tallooze aanvallen van de papenvreters onder de talrijke protestantensecten en de Ku=Klux=Klan. Hier rechts woont 'n dokter, daartegenover ook een, en als ge deze straat, de East=perry (zoogenoemd, omdat zij aan den Oostkant van de rivier is) doorloopt en de Washingtonstr., dan kunt ge er 'n 25-tal tellen. Dat zijn ze nog niet allemaal. Daarbij nog 'n 20=tal tandartsen. Of de Amerikanen ook iets voor hun body overhebben! Nu steken we over. Een 50 M. verder links staat het grootste hotel van T., het Crawhan=hotel. De onderste verdieping allemaal winkels. In de 3 bovenste étages telt men voor en op zij, achter kunt ge 't niet zien, ± 120 ramen. Op den hoek is een 3=kleurige cylinder aan 't draaien, electrisch, met schuine strepen er om heen. Dat zegt je, dat daar 'n barbier huis. De cylinder heeft 20 c.m. diameter en ieder schedelarchitect heeft zoo'n ding voor zijn inrichting. Staat 't ding stil, dan is dit 'n teeken, dat de zaak gesloten is. De meeste coiffeurs hebben die in den kelder, zoo ook hier. Wij zijn nu gekomen aan de Washingtonstreet, de breedste, de drukste van de stad. Op den hoek even blijven staan. Links in de verte zie je de Washingtonbrug. En van daar af de East=perry kruisende, is de straat aan weerszijden bezet met auto's. Komt ge hier 's Zaterdags n.m. en in den avond, dan kunt ge hier, en in de zijstraten er op uitkomende, duizenden auto's zien staan. Dan is 't winkeldag. Van hier en de omstreken stroomen ze aan. En, niet te vergeten is 't Zaterdag, al van 2 uur af, bioscoop en

- variété. De trottoirs zijn hier zeer breed. Dat moet wel om de passage, want
 950 op de straat waagt zich geen mensch als alleen een hap=snap recht aan, niet schuinslopende oversteken. Hier zou jullie je hartje kunnen ophalen aan de prachtige étalages in de ruime, maar
 955 vooral diepe winkels. Maar daar gaan we nog eens voor terug. We moeten verder. De Marketstr. overstekende, die de Washingtonstr. kruist en evenwijdig loopt met de
 960 Perrystr. (ze is een der langste straten der stad) ontwaren we weer 'n zeer groot, monumentaal gebouw, het Courthouse (rechtsgebouw) zeer vrij staande op een groot, hoogoplopend
 965 plein, omgeven door een gazon, waarin staan kanonnen en een standbeeld van Washington, Amerika's eerste president. Met 'n 20=tal treden, zeer breed, kunt ge 't beklimmen. Er voor, d. w. z.
 970 dicht bij het trottoir, staan boomen over de geheele lengte van 't trottoir staan rustbanken. Hier, en op de breede betonnen randen en op de treden is 't de pleisterplaats van de niets=doeners,
 975 ouden en jongen. Daar op dat drukke verkeerspunt zitten ze te kletsen, te lezen, te kijken, wie en wat er passeert. We gaan maar weer verder. Heb je zin in 'n versnapering? Of in
 980 fruit? 't Is niet duur. In de 5 en 10 cts=store (winkel) kun je voor dien prijs honderden en honderden verschillende dingen hebben. Voor ieder 'n builtje van 10 c. ('n dime, spreekt
 985 uit dajm), ons dubbeltje, krijgen we 'n groot quantum suiker-curaçausjes. Neem maar en eet over de straat heen. Dat doet iedereen, van het kleinste kind tot 't oude mummelende besje toe. Wat
 990 een vreemd fruit ziet ge daar uitgestald op 't trottoir, vlak voor 't raam van 'n grocerie! (groentehandel). Veel, dat men in Holland niet ziet. Watermeloens, tot 50 pond zwaar,
 995 verschillende andere meloenen, die hier alle in den vollen grond groeien, vreemd soort tomaat, oranje, rood, geel, donkerpaars, groen en o soms zoo'n vreemden vorm. Perziken,
 1000 teer=rose van kleur, in langwerpige kratjes, zitten geheel in fijn gaas: 80=90 c. de 25. In Holland kostten ze zeker 15-25 cts. per stuk in de stadswinkels. Nog een straat, de
 1005 Madisonstr. over, en we behoeven niet ver meer te gaan, of aan den overkant is de winkel en bakkerij van mijn zoon Frans. Vlak er voor, tegen 't trottoir aan staat z'n vierwielige wagen met
 1010 paard en erachter z'n truck. (vrachtauto) mooi donker verlakt met "Sanitary Bakery" er op. Zoo heet z'n zaak. Kijken we in de vitrine of binnen, dan vinden we geen enkel Hollandsch gebak. - Geen roggebrood, noch beschuit, noch peperkoek, noch lange "mikken". 't Is allemaal anders en veelal erg zoet. Wij krijgen van hem "mik en tarwebrood" van 1 Amer. pond en eten dat zoet spul niet. Aan dezelfde kant er vlak langs staat het postkantoor met z'n reuzekolommen. Daartegenover is in aanbouw de 15e protestantsche kerk van Tiffin, geheel van bergsteen, beton en ijzer. In een steen is al gebeiteld in den vorm van een kruis "Methodist=protestant=church". 'n Paar honderd M. verder staan we in eens in het gezicht van de R. K. St. Jozefskerk, hier bijgenaamd de Duitse kerk. De pastoor is een Duitscher; opschriften, staties, preken, catechismus, alles is of beter was in het Duitsch, maar bij 't deelnemen van Amerika aan den oorlog tegen Duitschland mocht dat niet meer. Die pastoor, Hultgen genaamd, is ons aller biechtvader, ofschoon wij niet ver wonen van de andere R. K. Kerk, de St. Mary=kerk.
 (Wordt vervolgd.)
 27 november 1923
Een brief uit Amerika.
 (vervolg).
 De St. Jozefkerk is op 'n mooi punt gebouwd. Er komen 5 groote straten samen. Ze staat op de splitsing van de Melmore= en Washingtonstr. Het spitse punt is omheind en vormt 't kerkplein. Gaat men de lange en mooie Melmorestr. af langs villa's al weer, dan is op 'n grooten afstand 't R.K. "Orphans Fransis Home" (Franciscus weezengesticht) bestuurd door Zusters. 'n Omvangrijk gesticht met zeer veel land, boomgaard en bosch er bij. Slaat men rechts van de kerk de Washingtonstr. in, dan vindt men links, vlak achter de kerk de groote 3 verdiepingshooge St Jozefsschool en 1000, misschien 2000 M. verder het kerkhof van die parochie. Er is dit jaar nog 'n Mausoleum op gebouwd. Wie daarin begraven of beter bijgezet wordt, moet te voren die plaats koopen. Geloof maar, dat zoiets moppen kost. 't Kerkhof is ± 25 H.A. groot, één mooi gladgeschoren gazon met verschillende prachtige, doch voor 't meerendeel zeer eenvoudige en kleine monumenten, gewoonlijk langwerpig vierkant zonder kruis; wel is er op gebeiteld, Dat is duur. Een aan 3 zijden ruwe steen, bovenzijds bebeiteld en glad van afmeting 50 x 25 x 20, kost 84 dollar.

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

- 1080 Sterven is hier duur. En die je dood maakt, de dokter, ook! 1145
- 1085 Bij de graven van gesneuvelden in Europa is een klein stokje geplant met de Amerik. vlag. Verschillende monumenten heb ik er gezien, door levenden gesticht, waar alleen later de 1150 datum en 't jaartal ingevuld kan worden. In 2 uur tijds kunt ge niet alles afzien. Teruggaande over 't andere trottoir naar de St. Jozefstr. slaan we rechts van de Washingtonstr. 1155 de Sycomorestr. in. Aan de prachtige villa's, die daar staan, te oordelen, zou men die wel de straat der deftigen kunnen noemen. De eenvoudigste villa daar heeft minstens 15000 dollar 1160 gekost. Maar er zullen er ook wel zijn van 50000 en meer. Toen we de Sycomore nog maar 'n 200 M. ver in waren gegaan, zagen we rechts 'n zeer hoog gebouw, op 't punt, waar de Monroestr. deze 1165 snijdt, met klokketoren. Dat is de Monroeschool, 'n openbaar gemengde school (trouwens, alle scholen, ook die der Zuster=Ursulinen worden bezocht door jongens en meisjes, verplichtend 1170 van 7 tot 16 jaar) met vrouwelijk leekenpersoneel. De klok van dien toren geeft voor de gansche stad met haar helklinkend gebim=bam 't begin van de schooltijden aan. 'n Maand geleden 1175 zowat, van Aug. 13-19, was achter die school 'n reusachtige tent gebouwd, waarin 'n massa stoelen (klep=) stonden en een tribune of tooneel aangebracht was. Daar gaf "Chautauqua" 1180 (Indiaansche naam) elken dag 3 voorstellingen en Lector. 't Gezelschap staat op 'n bijzonder hoog peil en reist de voornaamste plaatsen af. Op intellectueel gebied kan men 1185 daar in waarheid hooglijk genieten. De voordrachten waren pittig=humoristisch en behandelden de voornaamste fouten der Yankees. Niet stootend, maar raak. 't Waren allen hoogstaande mannen van 1190 naam.
- 1125 Vóór 't einde der voorstelling kwam er de praktische Amerikaan uit. De Directeur van 't Mannenkwartet de 1195 prachtige Bas en humorist Cox, eenig, onnavolgbaar in zijn creaties en optreden, zie: Hij zou 't slot geven. Hij nam op 't tooneel een klepstoel, sloeg dien dicht en vroeg toen echt 1200 komisch, of niet ieder bezoeker dat ook wilde doen met zijn eigen stoel en dien dan even meenemen buiten de tent. In een moment was de reusachtige tent leeg van stoelen. En ieder ging huiswaarts. We keeren terug van die plaats, gaan 1205 weer de St. Jozefskerk voorbij en zullen de Jeffersonstreet doorwandelen, die in de East=perry uitkomt, om dan later de Marketstreet in te gaan. In
- deze genoemde straten zult ge dan zien 'n dozijn protest. kerken, 't groote Ursulinenklooster, waarachter 'n soort park, "Heidelberg" d. i. de Universiteit. Wat 'n lange straat, die Market, en weer mooi langsheen bebouwd, heel langzaam hellend aflopend om dan weer te stijgen. Een mooi gezicht. Ze loopt naar Fostoria. 'n Heet eind voor we 't doel van onzen tocht bereikt hebben. Daar links ziet ge 't Gasthuis, door R. K. Zusters bediend en geheel met groen begroeid. Nu den weg links in, 'n zijweg en 'n 1000 M. verder ziet ge veel hoge boomen, met 'n groote vlakte er bij. We nemen 'n toegangsbewijs van 'n halve dollar en gaan de wijde poort door. Wat 'n volk, wat 'n drukte van komenden, alles in auto's, wat 'n auto's overal op dat uitgestrekte terrein. Daar is het, waar de jaarlijksche Fair gehouden wordt, vandaar den naam van het onafzienbare veld: "Fair grounds", een eigendom van de stad, groot ± 120 H.A. Fair (Fransch: foire) is eigenlijk kermis, doch hier is 't weer 'n tentoonstelling van land= en tuinbouwproducten en vee, doch tevens van allerlei machines op landbouwkundig en huishoudelijk gebied en van wat de scholen presteeren in alle klassen. Ook worden dan wedrennen gehouden. Eerst zien we ongeveer 't zelfde wat we op 't "Carnaval" zagen, maar de reusachtige stallen met de prachtigste paarden, het schoone vee, de zwarte, bruine, bonte en witte varkens, reuzebeesten! de zachtzinnige, vreemdgehoorde merino= en andere schapen, het ruime amphiteater gebouw voor meer dan 1000 personen plaats biedende waar het vee gekeurd werd en de prijzen toegekend, 'n muziekcorps in 't midden, verschaftte ons meer belangstelling. Niet minder de wedrennen op 'n onmetelijk ovaal rond omrasterd terrein, lichte vluge dravers, met 'n licht karretje op 2 wielen er achter en de jockey er achter op weggedoken en z'n ros mennend en aansporend. Wat 'n getrappel! Vlug als de wind. Wat 'n gejuich van de duizenden op de tribune en van hen om de omheining geschaard voor den overwinnaar. Ook paard en auto. 't Paard won 't juist. Aan de overzijde zeer groote zalen met land= en tuinbouwproducten van architecten, van huish. artikelen, schilderstukken, kleding, duizenden vruchten en bloemen, auto's, fonografen, radio's, enz. 't Meeste belang stelde ik in de tentoonstelling van de scholen. Dat was voor mij hoogst interessant. Van 't gekrabbel der 1e klas, de origineele

Naspeuringen van Paul Theelen: Familie van de Kerkhoff

- 1210 teekeningen, uitknipsels en verzamelingen van allerlei schijnbaar nietige dingen der kleintjes tot de meer kunstig beschilderde houten en glazen voorwerpen en ook zelf vervaardigde handwerkjes der ouderen toe wekte mijn bewondering op. Dit alleen was 'n tentoonstelling op zich zelf. Ik bewonderde het praktisch idee der Yankees om eigen ideeën der kinderen te laten uitwerken. Je staat soms verbaasd over de vinding der leerlingen. Ik kon er niet weg komen en dat alleen was me driedubbel 't entree waard.
- 1215 1275
- 1220 1280
- 1225 Zoo'n Fair wordt telken jare gehouden op vooraf bepaalden tijd in de voornaamste centrums der streek. 's Avonds werd het feest besloten met schitterend vuurwerk.
- 1230 Zal ik je nu nog op onzen terugweg door de prachtige Sandusbystraat voeren langs de Romaansche Mary=kerk en aan 't eind daarvan 'n zessprong van straten toonen en dan een dier starten nemen om aan de Sandusbyrivier uit te komen? Ja? Kijk eens wat hooge en vreemde planten in 't wild, soms 3 M. Wat 'n pracht van wilde, voor ons vreemde bloemen. Eén schittering soms. Wat 'n mooie woestenijs langs de rivier. Over de Union=brug, zoo genoemd naar het dichtbijzijnde Union=home, 'n protest. weezenhuis met niet te vergeten park, wild en woest, hoog en laag, rots en beek, keeren we aan de andere zij over 'n weg, hard als asfalt, dan hoog, dan laag, steeds langs de rivier stadwaarts. Van de laatste brug naar huis is 't 'n half uur. Ik heb er honger van gekregen, jullie niet? Eerst 'n paar perziken eten uit onzen tuin. Of heb je liever pruimen? Kijk, heb je 't ooit zoo gezien? Ik niet. Daar hangen trossen van 50 en meer aan één tak, opeen. Meer pruimen, dan blaren! Nooit gezien, zoo oud ik ben. 'n Foto daarvan was eenig! Ma, zoo vlug als ze is als ooit te voren, en onvermoeid en bezorgd, heeft de koffie en 't brood klaar. En daar zitten we weer aan dezelfde tafel, die we in Helmond hadden. En 't smaakt weer even goed. En nu hoor je zeggen: Neen, zoo mooi is 't hier niet. 't Kan zijn en 'k geloof 't wel. Maar Gods schoone natuur is overall mooi. Als je 't schoone maar zien wilt of ... kunt. Want ook dat moet geleerd worden.
- 1260
- 1265
- 1270
- J. P. v. d. KERKHOFF.
- [English abstract: The Dutch family of Jan Peter van de Kerkhoff moves in June-July 1923 from the city of Helmond to Tiffin, Ohio, United States of America. There nearly all remaining members of the family join the children who already live in the USA. In the Helmond newspaper De Zuidwillemsvaart appear 6 articles in which Jan Peter van de Kerkhoff describes his impressions of the journey Rotterdam - New York and the standard of living in Tiffin. In another article you can read the background of the step of a 60 and 67-year old couple to move to America.]*

Het gezin van de Kerkhoff in oktober 1924.